

ПОЛІТ. CHALLENGES OF SCIENCE TODAY
ПОЛІТ. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ
2015

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
XV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ І СТУДЕНТІВ

**ПОЛІТ.
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ**

8–9 квітня

ABSTRACTS OF
XV INTERNATIONAL
CONFERENCE OF YOUNG
RESEARCHERS AND STUDENTS

**POLIT.
CHALLENGES OF
SCIENCE TODAY**

8–9 April

УДК 001:378-057.87(063)

ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки. Гуманітарні науки: тези доповідей XV Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів, м. Київ, 8-9 квітня 2015 р., Національний авіаційний університет / редкол. М.С. Кулик [та ін.]. – К. : НАУ, 2015. – 432 с.

У збірнику представлені тези доповідей докторантів, аспірантів, молодих учених і студентів, які взяли участь у роботі XV Міжнародної науково-практичної конференції «Політ. Сучасні проблеми науки» за напрямом «Гуманітарні науки».

Для широкого кола фахівців.

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного авіаційного університету
(протокол № 2 від 18.03.2015)*

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Кулик М.С., ректор НАУ, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки

Заступники головного редактора

Харченко В.П., проректор з наукової роботи НАУ, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки
Гудманян А.Г., директор Гуманітарного інституту, доктор філологічних наук, професор

Члени редколегії

Бурлакова І.В., доктор філологічних наук, професор
Дротянко Л.Г., доктор філософських наук, професор
Ковтун О.В., доктор педагогічних наук, професор
Котикова О.М., доктор педагогічних наук, професор
Лузік Е.В., доктор педагогічних наук, професор
Тюрменко І.І., доктор історичних наук, професор
Хомерікі О.А., доктор соціологічних наук, професор
Зінченко В.Б., кандидат педагогічних наук, професор НАУ
Петренко О.В., кандидат психологічних наук, доцент
Сидоренко С.І., кандидат філологічних наук, доцент
Турчина Н.І., кандидат наук з ФВіС, доцент
Шостак О.Г., кандидат філологічних наук, доцент
Ягодзінський С.М., кандидат філософських наук, доцент

Контактна інформація

Тел. / факс: (+38 044) 406-70-36
www: <http://gmi.nau.edu.ua>
e-mail: guman@nau.edu.ua

ISBN 978-617-646-298-9

©Національний авіаційний університет, 2015

УДК 811.111'367 (043.2)

Авілова М.С.

Національний авіаційний університет, Київ

СИНТАКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗМОВНОГО АНГЛІЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ

Проблема вивчення синтаксису розмовного англійського мовлення є актуальною проблемою сучасної лінгвістики. Актуальність пояснюється визначальною роллю, яке відіграє розмовне мовлення в системі інших функціональних різновидів мови. Лінгвісти намагалися пояснити мову без спирання на екстралінгвістичні фактори, однак згодом з'являється дисципліна коллоквалістика, однією із завдань якої є дослідження розмовного синтаксису. Цією проблемою займалися багато вчених-лінгвістів, а саме Ю. Скребнев, Г. Вейхман, В. Бузаров, О. Сіротініна, Л. Чахоян, М. Блох, Е. Трофімова та інші.

Розмовне мовлення як особливий функціональний різновид мови і, відповідно, як особливий об'єкт лінгвістичного дослідження, характеризується тісним зв'язком з екстралінгвістичними чинниками. Найважливішою ознакою розмовного мовлення є його спонтанність, непередбаченість. Також на мовлення впливають індивідуальні, психологічні та соціальні фактори.

Розмовне англійське мовлення має власний синтаксис, відмінний від синтаксису нормативної мови. При використанні стилізованого розмовного мовлення у діалогах персонажів художньої літератури відбувається типізація, тому що подібні синтаксичні структури заздалегідь змодельовані, у той час як усне розмовне мовлення є явищем спонтанним. Для синтаксису розмовного англійського мовлення характерні інверсія, спрощення речень, еліптичність, компресія та повторення, зміна конструкцій через експресивність, додавання надлишкової інформації. Не дивлячись на фіксований порядок слів в англійському мовленні, в усній англійській мові може вживатися інверсія, особливо у мові автора після прямої мови, у поясненні до репліки персонажа.

Для англійського розмовного мовлення характерні емоційна та експресивна забарвленість, і як наслідок – зміна структури за рахунок різноманітних синтаксичних конструкцій (повтори, інверсія, формальні елементи вираження експресії, питально-окличних речення, бездієслівні спонукальні речення, подвосні фрази тощо).

Еліптичні конструкції речень є однією з найхарактерніших особливостей англійського розмовного мовлення. Еліптичність може проявлятися на всіх рівнях речення, опускається може як підмет, присудок, підмет з присудком, так і службові частини мови, такі, як наприклад, артикль.

Тенденція до надлишковості пов'язана в першу чергу з непередбаченістю розмовного мовлення. До надлишкових елементів належать так звані time fillers, (слова, які не мають семантичного навантаження), а також різноманітні повтори (повтор сполучника *and*, повтори членів речення з метою посилення емоційності висловлювання).

Науковий керівник: Шахновська І.І., к. філол. н., доцент

УДК 1 (091)

Щербань О.В.*Харківський історичний музей, Харків***ЗАБУТА НАМИ УКРАЇНА**

Сьогодні, в часи коли творяться діла найбільшого зла і найвищого добра, виявляється, що значно більше, ніж здавалося коли-небудь, душа українця тягнеться до прадавніх етноджерел, якими так щедро напоєна наша благодатна українська земля. Чи не забули ми, чийх батьків ми діти? Чи цікавимося ми, як жили і думали, чого прагнули ті, хто народив і виховав наших батьків, дідусів і бабусь? На якій землі вони зростали? Ким усвідомлювали себе? Бо від цього залежить і наше теперішнє самоусвідомлення. Хто ми? Відповідь одна – ми українська нація. Нація багата, висококультурна, працездатна, співлива, гостинна.

Наша Україна – одна з найбільших країн на карті сучасної Європи. Від Сходу на Захід і від Півночі на Південь – з часів раннього палеоліту населення цієї території формувалося, підлаштовуючи під себе і окремішні регіони свого локального проживання, що стали згодом етнографічними регіонами: Полісся, Поділля, Слобожанщина, Центральна Україна... У назвах ніби звучать своєособливі особливості, але разом із тим – у облаштуванні побуту, архітектурній забудові, одязі, культурі харчування – є й відмінне й оте спільне, що незримо пов'язує українців в одне ціле. Український хліб та борщ однаково пахне Україною у всіх етнографічних регіонах, якщо житло – то силуетно вгадується українська хата, дівчина-українка в національному одязі – буде нею незалежно від регіональних тонкощів цього вбрання. Якщо згадати нашу багату обрядову культуру, яка найкраще збереглася у весільній обрядовості, то й тут помітні схожості усіх регіонів України. Зокрема випікання весільного короваю, роль і символізм весільного рушника – однакові атрибути усіх українських регіональних весіль, які досі зберегли лише малу частку автентики і сутності. Бо забулося вже, що українське весілля – найурочистіший і найвеселіший обряд в житті, це ряд живих драматичних сцен із жартами, піснями і обрядами, цілком і повністю розрахований на те, щоб зумовити і завбачити Молодим щасливе життя, врожай хліба, хороших добрих дітей і спокійну тиху старість.

Всі сильні держави сучасного світу, сильні саме національною ідеєю, яка базується на національних цінностях, національному характері, національному образі (Японія, США). В історичному ракурсі впродовж століть влада чужих держав придушувала національні прояви українськості. Внаслідок чого українцем бути у всі часи було боязно і важко (епоха Івана Мазепи, епоха Тараса Шевченка, епоха Василя Симоненка...). А тому багато нащадків звиятного українського козацтва, хліборобства, ремісництва змушені були забути якого вони роду-племени. За геніальним висловом Тараса Шевченка, велич якого сьогодні ще величніша:

*Німець скаже: «Ви слав'яне».**«Слав'яне! слав'яне!»**Славних прадідів великих**Правнуки погані!...**...І всі мови**Слав'янського люду**Всі знаєте. А своєї**Дастьбі!...*

Відтак одним із пріоритетних напрямків сьогоденної державницької культурно-просвітницької політики мало б бути вивчення і популяризація забутих традицій українського народу – отого генетичного, життєтворчого осердя. Прийти до усвідомлення глибинних народних традицій, що ми отримали в спадок від предків, що детально описані в науковій етнографічній літературі та художніх творах XIX – першої половини XX століття. Приміром, опис української ночі Миколи Гоголя: *«Знаете ли вы украинскую ночь? ...Божественная ночь! Очаровательная ночь! Недвижно, вдохновенно стали леса, полные мрака, и кинули огромную тень от себя. Тихи и покойны эти пруды; холод и мрак вод их угрюмо заключен в темно-зеленые стены садов. Девственные чащи черемух и черешен пугливо протянули свои корни в ключевой холод и изредка лепечут листьями, будто сердясь и негодую, когда прекрасный ветренник – ночной ветер, подкравшись мгновенно, целует их. Весь ландшафт спит. А сверху все дышит, все дивно, все торжественно. А на душе и необъятно, и чудно, и толпы серебряных видений стройно возникают в ее глубине. Божественная ночь! Очаровательная ночь! И вдруг все ожило: и леса, и пруды, и степи. Сыплется величественный гром украинского соловья, и чудится, что и месяц заслушался его посреди неба...»*

В умовах тотальної глобалізації та інтернаціоналізації сучасного світу ми цікаві іншим народам своєю специфікою – тим, чим ми відрізняємося від них. Мандруючи Мексикою, бається спробувати справжнього перцю чілі, Францією – коньяку чи шампаню, Японією – суші. На цьому багато країн заробляють бренди і прибутки і разом з тим – зберігають свою національну ідентичність. Скільки в нас таких брендів? Вареники в маслі, високі Карпати і загадкові терекони Донеччини, замки, храми, праліси Полісся із ожиною і яфеном, золото пшеничних ланів Полтавщини... Більшість із нас навіть не усвідомлює величч нашої України. За економічними негараздами ховається сутнісне – Україна єдина, в кожного з нас вона одна.

Словами Тараса Шевченка:

*Нема на світі України,**Немає другого Дніпра...*

Місія наша – зберегти і примножити те, що вже є. Передати нашим дітям.

Українці – нація аграріїв. «Хлібна нація», оскільки хліб супроводжував наших предків упродовж всього життя – від народження до останньої межі, то до кожного родинного чи календарного свята/події повсюдно випікали особливий його види. Відроджуймо забуті технології і рецептури приготування українських весільних короваїв, дивнів, верчів, шишок, медяників... а також «жайворонків», «різдвяного печива», «хрестів», слацонів, книшів... Переддень світлого свята Воскресіння Христового для українських господинь наповнений присмними клопотами-приготуваннями. Але чи не найбільше хвилювань затребує ритуал випікання Великоднього обрядового печива – паски. Пектиме духмяні, запашні, пишні, розкішно-величавого розміру паски і моя мама, а колись це робила моя бабуся, і скоро пектимо паски і я... Щоб в наших оселях завжди пахло хлібом, бо де хліб – там і діти, а де діти – там продовження роду, роду українського.